

بیانات در دیدار اساتید، قاریان و حافظان برتر شرکت کننده در سی و یکمین دوره مسابقات بین المللی قرآن کریم - 13 / خرداد / 1393

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين والصلوة على نبيه و آله الطاهرين

به همهی حضار محترم، برادران و خواهران عزیز و بخصوص به میهمانان جمهوری اسلامی، اساتید محترم، قراء محترم، حفاظ محترم که از کشورهای اسلامی برادر تشریف آوردند، خوشامد عرض میکنم. همچنین از فراهم آوردندگان این مراسم پرشکوه و پرمعنا و پربرکت - چه مدیران اوقاف و مسئولان ذی ربط و چه برادران و اساتید و بزرگانی که در طول این چند روز مسابقات را به بهترین وجهی اداره کردند - تشکر میکنم و امیدواریم ان شاء الله همهی شماها به برکت قرآن مأجور باشید.

زبان ما قاصر است از شکر نعمت اقبال به قرآن در کشور؛ بنده هروقت در خبرها یا در تلویزیون مشاهده میکنم که جوانان ما در سراسر کشور به قرآن اقبال دارند، از ته دل خدای متعال را شکرگزاری میکنم. نعمت بزرگی است؛ ما این نعمت را و عظمت آن را درک میکنیم. در دورانی دیدیم که در کشور ما حفظ قرآن و تلاوت قرآن رونقی نداشت؛ در دوران رژیم طاغوت، علاقه‌مندان به قرآن همه جا بودند، اما رونق و عمومیت و شیوع اقبال به قرآن در کشور وجود نداشت. امروز که نگاه میکنیم، می‌بینیم به برکت جمهوری اسلامی، جوانهای ما، مردان ما، زنان ما، نوجوانان ما به قرآن علاقه و گرایش نشان میدهند؛ قرآن را فرامیگیرند، تلاوت قرآن را می‌آزمایند، قرآن را حفظ میکنند. اینها البته هدفهای برتر و نهایی نیست، هدف نهایی فهم قرآن و عمل به قرآن است؛ اما اینها قدمهای لازم ابتدایی است. اگر قرآن در جامعه رواج پیدا کند، رونق پیدا کند، حفظ قرآن رایج بشود، انس با قرآن در بین اقشار مختلف جامعه رواج پیدا بکند، جامعه برای عمل به قرآن نزدیک میشود؛ ما این را میخواهیم. قرآن نور است، قرآن هدایت است، قرآن بیان است، تبیان است؛ قرآن با انسان حرف میزند، با دل انسان حرف میزند، با باطن انسان حرف میزند. با قرآن باید مانوس شد، به قرآن باید نزدیک شد، اولین بهره را دل آماده و مستعد انسان میبرد؛ اگر دیدید دلتان به قرآن نزدیک است، خدا را شکر کنید؛ اگر دیدید معارف قرآنی را به آسانی قبول میکنید و در دل میپذیرید و تحمل میکنید، بدانید که خدای متعال اراده کرده است شما را هدایت کند؛ فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأْتَمَا يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ. (۱) خاصیت قرآن این است: اگر دل شما به قرآن نزدیک شد، اگر انس با قرآن پیدا کردید، بدانید خدای متعال اراده کرده است شما را هدایت کند و این بزرگ‌ترین نعمت الهی است. عزیزان من! امروز دنیای اسلام دچار گرفتاری‌های بزرگی است؛ می‌بینید، میشنوید، اطلاع دارید؛ بزرگ‌ترین گرفتاری دنیای اسلام این است که متوجه توطئه و دست خبیث دشمنان خود نیست؛ این یکی از بزرگ‌ترین یا بزرگ‌ترین گرفتاری دنیای اسلام است. آن کسانی که با اسلام بدند، آن کسانی که نام اسلام آنها را میرماتند، آن کسانی که حاضرند به خاطر حفظ مطامع مادی خود با هر دعوت حقی مبارزه کنند و بجنگند - و اسلام دعوت حقی است که به حق و عدل دعوت میکند - اینها در دنیای اسلام بیکار نیستند، بخصوص بعد از پدید آمدن جمهوری اسلامی؛ بعد از آنکه در این نقطه‌ی حساس جغرافیای عالم، نظامی بر اساس اسلام تشکیل شد، توطئه‌ها شدید شد، پیچیده شد؛ امروز توطئه‌ها از گذشته پیچیده‌تر است؛ این را باید همه در دنیای اسلام بفهمند. ما را به جان هم می‌اندازند، برادران را در مقابل هم قرار میدهند؛ سیاست دشمنان اسلام این است که در کشورهای اسلامی در میان جوامع اسلامی و در امت اسلامی برادرکشی و جنگ داخلی را به نیابت از خودشان به راه بیندازند؛ خودشان کنار بنشینند و شاهد این باشند که ما به جان هم افتادیم. خب، اینجا باید دشمن را شناخت، باید توطئه‌ی دشمن را فهمید، این کمبود دنیای

اسلام است. در میان امت اسلامی کسانی هستند که برای مقابله‌ی با برادران مسلمان خودشان با دشمنان اسلام دست‌به‌دست می‌دهند؛ امروز ما این را داریم؛ به شیطان نزدیک میشوند برای اینکه با برادران مسلمان خودشان بجنگند و مبارزه کنند و مقابله کنند؛ امروز کسانی هستند که حاضرند با رژیم صهیونیستی همکاری کنند، برای اینکه برادر مسلمان خودشان را به خاک بیندازند. *إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيْطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ*؛ (۲) با شیطان می‌سازند، دست‌به‌دست هم می‌دهند و گمان باطلشان این است که در راه هدایت دارند قدم برمیدارند. اینها معیارهای قرآنی است، اینها معیارهای روشنی است که قرآن در اختیار ما قرار میدهد، اینها را باید بفهمیم؛ کی میتوانیم بفهمیم؟ وقتی با قرآن انس داشته باشیم، وقتی دل خودمان را به روی قرآن باز کنیم؛ همه‌ی این مراسم مقدمه‌ی این است.

به شما جوانان عزیز توصیه میکنم انستان را با قرآن زیاد کنید؛ آن کسانی که با قرآن ارتباط پیدا کردند، قدر این ارتباط را بدانند؛ کسانی که قرآن را حفظ کردند، قدر این حفظ قرآن را بدانند؛ این جواهر قیمتی را برای خودشان نگه دارند؛ آن کسانی که با تلاوت قرآن مأنوسند، این رشته‌ی مبارک را از دست ندهند، رها نکنند؛ آن کسانی که با قرآن مرتبطند، تدبّر در قرآن را، تدبّر در معانی قرآن را، تعمق در مفاهیم قرآنی را، هدف خودشان قرار بدهند؛ اینها چیزهایی است که ما را قدم‌به‌قدم به قرآن نزدیک میکند. اگر با قرآن مأنوس شدیم، به قرآن نزدیک شدیم، مفاهیم قرآنی در دل ما توانست اثر بگذارد، آن وقت میتوانیم امیدوار باشیم که امت اسلام عزّت وعده داده شده‌ی از سوی خدای متعال را [به دست خواهد آورد]: *وَاللَّهِ الْعِزَّةُ لِرَسُولِهِ وَ لِلْمُؤْمِنِينَ*؛ (۳) این عزّت را آن وقت خدا به امت اسلامی خواهد داد. اگر با قرآن مأنوس شدیم، آثار و برکات آن اینها است.

بنده مجدداً از همه‌ی دست اندرکاران این مراسم تشکر میکنم؛ از اساتید، از شرکت کنندگان در مسابقه، از جوانان عزیز، از مدیران این مراسم زیبا و با شکوه، و از مردمی که از این مراسم استقبال کردند، تشکر میکنم. امیدوارم که خداوند متعال همه‌ی شماها را محفوظ بدارد، باقی بدارد، و از مجری محترم و خوش‌زبان هم که جلسه را - هم اینجا و هم ظاهراً در محلّ مراسم - با زیبایی اداره کردند، (۴) متشکریم.
والسلام علیکم ورحمةالله و برکاته

(۱) سوره‌ی انعام، بخشی از آیه ۱۲۵

(۲) سوره‌ی اعراف، بخشی از آیه ۳۰

(۳) سوره‌ی منافقون، بخشی از آیه ۸

(۴) آقای مجید یراق‌بافان